

Begrundelse

Ministeren har i sit svar til Nyreforeningen Vejle Amtskreds v/Rita Bruun af 20. december 2002 åbnet mulighed for, at en revision af lov om spilleautomater kan komme foreninger af denne type til undsætning. Spørgeren ønsker belyst, hvilke alternativer foreninger af denne type kan have for at klare sig igennem, indtil de kan falde ind under lovens bestemmelser.

Svar (17/2 03)**Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):**

Efter reglerne i Spilleautomatloven kan der gives nedslag i en del af afgiften, hvis der udloddes til lokale almennyttige formål. Nedslaget gives med 95 pct. af det udloddede beløb. Det er en betingelse for nedslaget, at det udloddede beløb finder anvendelse i den kommune, hvor spillehallen er beliggende, jf. lovens § 38.

Det skal bemærkes, at det var tilsigtet, at loven fik den omhandlede udformning. Det var et politisk ønske, at »spillemidler« som de omhandlede anvendes lokalt, mens midler til mere landsdækkende aktiviteter kommer fra de landsdækkende spil som f.eks. Tipstjenestens spil, de humanitære organisationers lotterier mv.

Det er rigtigt, at jeg i forbindelse med en revision af loven vil se på, om denne afgrænsning er for snæver. Spilleautomatloven er stadig en forholdsvis ny lov, hvor 2002 er det første år, hvor alle spilleautomater skal være omfattet af loven. Jeg synes derfor, der skal drages nogle flere erfaringer, og man skal se hele loven i sammenhæng, før der tages stilling til eventuelle ændringer af loven.

Jeg er bekendt med, at den konkrete sag vedrørende Nyreforeningen Vejle Amtskreds er indbragt for Landsskatteretten. Jeg skal derfor afstå fra at kommentere denne sag.

Spm. nr. S 1847

Til finansministeren (6/2 03) af:

Karen J. Klint (S):

»Er ministeren opmærksom på, at en såkaldt landsbykirkegård kan være beliggende i byzone

i tæt naboskab med en bykirkegård, at begge kan have nøjagtig samme størrelse med hensyn til areal, antal grave og antal ansatte, og at netop sådanne forhold gør det ulogisk at opdele i landsby- og bykirkegårde?«

Begrundelse

I svar på spørgsmål nr. S 1590 fremgår det efter oplysning fra Kirkeministeriet, at der på en landsbykirkegård ikke er behov for en faglært gartner ud over graveren. Men der er altså ikke nødvendigvis tale om mindre kirkegårde, når der skelnes mellem de to typer kirkegårde. Spørgeren finder det fortsat ulogisk, at det er tilfældigheder med en historisk forklaring, der er bestemmende for, at Personalestyrelsen ikke ønsker at sidestille det faglige arbejde på to ens arbejdspladser.

Svar (21/2 03)**Finansministeren (Thor Pedersen):**

Afgrænsningen mellem bykirkegårde og landsbykirkegårde og grundlaget herfor fastlægges af kirkeministeren.

Personalestyrelsen har over for mig oplyst, at arbejdsgiver- og arbejdstagerparterne på kirkegårdene ved forhandlingerne har lagt til grund, at der er væsentlige forskelle i arbejdsforholdene mellem den typiske bykirkegård og den tilsvarende landsbykirkegård.

Dette hindrer naturligvis ikke, at der i grænseområdet mellem de meget små bykirkegårde og de største landsbykirkegårde undertiden kun er små forskelle.

Spm. nr. S 1916

Til justitsministeren (10/2 03) af:

Jeppe Kofod (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvad politiet fandt i forbindelse med ransagningen af organisationen MKO/NCRI's hovedkontor, herunder for om ransagningen gav oplysninger om organisationens finansielle forhold, samt om hvilke aktiviteter organisationen støttede økonomisk?«